

РЕШЕНИЕ

гр. София, г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 33 състав, в публично заседание на 25.05.2010 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Мария Ситнилска

при участието на секретаря Макрина Христова, като разгледа дело номер **303** по описа за **2010** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл. 145 и сл. от Административно-процесуалния кодекс /АПК/.

Делото е образувано по жалбата на Ц. Б. С. против решение по протокол № 432 от 29.06.2006 г. на Общинската служба по земеделие и гори “П.”, с което на основание чл. 13, ал. 5 от Закона за административното производство /отм. / е спряно производството по заявление № 432/03.04.1992 г. на наследниците на Б Г Д относно възстановяване на правото на собственост във възстановими /стари/ реални граници на имот, находящ се в държавния горски фонд в местност “Могилите” от 0.90 дка, землище “Горубляне” до решаване на възникналия спор със Столична община, район “М” с решение, постановено в общото исково производство по реда на чл. 14, ал. 4 от ЗСПЗЗ. В жалбата са наведени доводи за незаконосъобразност на оспореното решение. Излагат се съображения за процесуална недопустимост на спор за материално право между физически и юридически лица досежно принадлежността на правото на собственост към момента на коопериране. Спорът за материалното право на

собственост по смисъла на чл. 14, ал. 4 от ЗСПЗЗ касае само физически лица, които заявяват взаимно изключващи се права на собственост на тях или на техни наследодатели върху земеделска земя към момента на образуване на ТКЗС. Моли съда да постанови решение, с което да отмени изцяло протокол № 432 от 29.06.2006 г. на ОСЗГ “П.” и да възстанови собствеността в стари реални /възстановими/ граници върху процесния имот на наследниците на Б Г Д.

Ответникът не изразява становище по жалбата.

Съдът, след като се запозна с доказателствата по делото, прецени доводите на жалбоподателя и съобрази законосъобразността на оспорения административен акт, намира жалбата за ДОПУСТИМА, като подадена на 27.10.2008 г., от надлежна страна-адресат на индивидуалния административен акт, в рамките на преклузивния срок по чл. 149, ал. 2 от АПК.

Разгледана по същество жалбата е **ОСНОВАТЕЛНА** по следните съображения:

Административното производство по издаване на оспорената заповед е започнало по инициатива на С Б. С., която в качеството ѝ на наследник на Б Г Д е подала заявление № 432/03.04.1992 г. за възстановяване на собствеността върху земеделски земи в землището на с. Горубляне по реда на ЗСПЗЗ.

Заявлението, в частта му относно възстановяване на правото на собственост във възстановими /реални/ граници на имот в местността “Могилите” от 0.90 дка /0.50 и 0.40 дка/ е разгледана от Общинската служба по земеделие и гори “П.” на заседание провело се на 29.06.2006 г. Констатирано е, че е налице спор за материално право по отношение на имота. На основание чл. 13, ал. 5 от ЗАП /отм./ ОСЗГ “П.” е спряла производството по заявление № 432 от 03.04.1992 г. на наследниците на Б Г Д относно възстановяване на правото на собственост във възстановими /стари/ реални граници на имот, находящ се в държавния горски фонд в местност “Могилите” от 0.90 дка, землище “Горубляне” до решаване на възникналия спор със Столична община, район “М” с решение, постановено в общото исково производство по реда на чл. 14, ал. 4 от ЗСПЗЗ.

Като правно основание за издаване на оспореното решение, административният орган е посочил нормата на чл. 13, ал. 5 от ЗАП /отм., но в сила към момента на неговото издаване/. Съгласно разпоредбата на визираната правна норма, когато издаването на акта зависи от предварителното решаване на въпрос от компетентността на друг орган, производството се спира до неговото решаване. Достатъчно условие при

действието на чл. 13, ал. 5 от ЗАП, за разлика от сега действащия чл. 54, ал. 1, т. 5 от АПК, е наличието на спор за материално право, без да е необходимо доказването на образувано административно или съдебно производство. Това не означава, че наличието на спор за материално право не следва да бъде доказано. В настоящия случай, въпреки многократно дадените от съда указания, от административния орган не бяха представени доказателства за наличието на спор за материално право върху имота, предмет на административното производство, по което е постановено оспореното решение. Доказателства в този смисъл не се съдържат и в няколкократно представената административна преписка, въз основа на която е постановен оспорения административен акт. Такива не са посочени и в обстоятелствената част на решението по протокол № 432 от 29.06.2006 г. Единствено в разпоредителната му част е посочено, че производството се спира до разрешаване на спора по реда на чл. 14, ал. 4 от ЗСПЗЗ между жалбоподателя и район "М", Столична община. Това посочване обаче не е достатъчно, за да се приеме, че е налице материално правното основание за спиране за административното производство по чл. 13, ал. 5 от ЗАП /отм. /. Липсват доказателства за заявено право на собственост от страна на Столична община върху имота, предмет на административното производство.

С оглед изложените съображения за липсата на материално правните предпоставки на чл. 13, ал. 5 от ЗАП и липсата на мотиви, което възпрепятства упражняването на съдебен контрол за законосъобразност на оспореното решение, на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, настоящият съдебен състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ решение по протокол № 432/29.06.2006 г. на Общинската служба по земеделие и гори "П."

ВРЪЩА преписката на Общинска служба земеделие "П." за възобновяване на спряното административно производство и произнасяне по същество по заявление № 432 /03.04.1992 г., подадено от наследниците на Б Г Д.

Решението може да бъде обжалвано пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

АДМИНИСТРАТИВЕН

СЪДИЯ:

